

Věstník Sokolské župy Komenského.

Řídí redakční kruh z členů župního předsednictva.

Vychází měsíčně.

Roční předplatné 5 Kč.

Číslo 50 h.

Sokolské tábory dne 28. října 1920.

Po druhé shromažďujeme se ku vzpomínce na dobytí naší národní svobody. Kdykoliv lid československý vzpomínati bude této doby, vždy zatanou mu na myslí hrdinové známí i neznámí, jimž děkujeme za své osvobození. Jim patříž i první naše vzpomínka, jim budiž vzdána čest.

Není tomu dávno, co dozněly poslední zvuky vítězných fanfár sletových. Dovoďte, abych vzpoměl dnes i tohoto podniku. Sešli jsme se k slavnosti své v době, kdy kol kolem vlasti naší hořel požár reakce, úpadku, rozvratu a boje vražedného. Jak případně k době této hoř se úvodní slova Tyršova ku prvnímu sletu sokolskému v r. 1882! Tyrš tehdy pravil:

»Když Xerxes, aby svobodu Řekův zničil, nesčetné své voje přes vzdorný Hellespont byl převedl a bránu Hellady věkoslavné Thermopyly přes nesmrtelnou hrdinnost reků spartanských klíčem zrady byl si rozevil, tu přišli v tábor jeho uznalí přeběhlíci arkadští i byli pyšnému vládcí perskému předvedeni, jenž se jich otázal, co Řekové v té chvíli hrozící jim zkázy všeobecné činí. A odpověď: Oni slaví hod svůj olympický, kde vykvět jinochů a mužů v hrách tělocvičných o věnec olivový závodí.

I udivil se tomu hrdý král východu, že národ řecký před ním se netřesa, v době té věci, jak myslil, tak nepatrnou se zabývá, při níž k tomu přece ani o zlato ani o stříbro, nýbrž o pouhou ratolest olivovou se jedná. Ale jeden z velmožů perských uslyšev zprávu tu, zvolal tato slova plná moudrosti a pravdy hluboké:

Běda, proti jakýmto mužům vedl jsi nás, kteří nikoli o bohatství, nýbrž o statečnost spolu závodí a sílu mužnou výše než poklady světa cení.

V ten smysl líčí nám Herodot význačný příběh ten a s ním zároveň způsobem nepfekonaným podstat a význam tělocviku řeckého a onoho vznešeného hodu olympického, kde kmeny hellenské v jedné vlastenecké myšlence k sobě se družily, kde před zraky národa nadšeného oslnující obraz krásy mužné, bleskotné horlivosti a síly železné se rozprostíral.

Bratří, též my sešli jsme se k Olympiím svým, abychom svědectví o tom vydali, jak také my sílu a odvahu mužnou pěstujeme, ji vzhledem k důležitosti obecné nad poklady zevní stavíme, abychom kraj ke kraji, jednota k jednotě svorně se družili, abychom obraz jaré snahy své před zrakem národa svého rozvinuli.

A obraz ten, tak směle říci, byl přece jen také krásný a bohatý, on nadchnul nás všechny novým zápalem pro vznešenou naši věc, on vniknul spolu v srdce národa, jemuž též naše snaha všecka se posvětila.

Tak mluvil Tyrš před 40 roky! Tak a těmi též slovy měl k národu našemu promluvit i náš slet VII! Nikoliv o bohatství! O statečnost a sílu mužnou mezi sebou zápolíme a zápoliti chceme! A o tyto ctnosti mužné, o ctnosti občanské, k nimž především i svoboda a rovnost, k nimž volnost, ale i kázeň náleží, zápoliti musí národ veškerý, neboť i též Tyrš dále praví:

»Povšechná známka společnosti choré a zvrhlé je ta, že sobětnost rozmařila se samoklamnou lží v ní převládá. Kde však jádro života zdravo jest, tam platí celek částem nade vše, tam není místa pro zradu, netečnost

a sketnost, jen o prospěch osobní a vlastní záchranu sobětně dbalé a v době rozhodné úsilí části slechetnější mařící.

Nuže, bratři a sestry! Jest dnešní naše společnost skutečně tak chorá a zvrhlá — tak tázali jsme se sletem svým a siet ten hlasitě odpověděl: »Není!« Nám všem dosud jako částem platí celek nade vše!

Hle naše republika československá! Kolk krve, jaké moře sází od dob Komenského, od dob Bílé hory, již 300letého výročí letos vzpomínáme, stála naše svoboda, stála naše demokracie. A jak se rozvíjí! Za tím co stály kolem nás zmitají se v křečích bratrovražedných zápasů, zatím co vedou krvavé řeže válečné se sousedy, nebo co ohromné majetky národní ničí podvrzatou propagandou v cizích zemích — u nás dovršeno bylo dílo osvobození, schválením moderní pokrokové ústavy, u nás provedeny byly volby do obcí i sněmu, u nás nastolená byla k vládě vůle lidu, jež má možnosti vládnouti lidem a pro lid dle zásady nejstarší demokracie světa — Ameriky.

Ústava republiky československé, již korunováno a formálně ukončeno bylo období revoluce osvobozující ze jha rakouského, zaručuje každému stejné právo a stejný podíl na správě státní. Není politicky utlačovaných a není privilegovaných. Ani menšinám není zabráněno, naopak umožněno jest účastenství na práci ve prospěch státu. Je to fakt, o němž se nám přede dvěma roky ani nesnilo! Jak nevážit si této ústavy, jakž nepostaviti se k její obraně.

Víme dobře — není vše tak jako bychom si přáli, ale i tu zákony lidu dané, zákony svobodné a z naší vůle vzešlé, upravují a umožňují stálý rozvoj, pokrok a ruch. Naším heslem bylo a jest: **Rovnost, volnost, bratrství!** Trváme na něm neochvějně a pevně. Domáháme se ho ve všech oborech lidské působnosti. Domáháme se ho cestou zákonnou. Je to cesta naznačená nám Havlíčkem a Palackým, je to cesta, po které jde pevně prezident Masaryk. Podřídíme se každému zákonu z vůle lidu prostředky ústavními vydanému, ale nesneseme prostě, aby nám kdokoliv a cokoliv diktoval.

Tyrš již dvakráté citovaný praví: »Svobodným v společnosti býti jest, jenom zákon její nad sebou uznávat, avšak zároveň zákonu tomu z vlastní vůle všude se podrobiti. Kde není řádu, není svobody, volnosti trvalé a zabezpečené«.

Ano, není svobody bez kázně, nejsou svobodnými, kdož chtěli by diktovatí a nedovedou býti jimi! »Kdo v pouta jímá otroky, sámě otrok!« Jak krásně osvědčují se ta slova Kollárova, neboť, hle — kdo jsou ti, kdož chtěli by nám diktovat?

Lidé nesvobodní, kteří do poslední chvíle vězeli v rakouském nevolnictví, kteří brzdili a zrádcovali náš domácí odboj a kteří dnes — nedovedouce být svobodnými — po jiném otroctví, jiném diktátu, třeba i zahraničním se ohlížejí.

Zdaž dáme jim svobodu tak těžce nabytou v plen? Zdaž v duchu slov Tyršových co členové společnosti choré a zvrhlé osvědčíme »netečnost a sketnost jen o prospěch osobní a vlastní záchranu sobětně dbalou?« Nikoliv!

A proto my všichni, zde na tomto táboru přítomní, si svatě a slavně slibujeme nejen poslouchati zákony a řády republiky, ale i postaviti se za jednoho člověka k jich činné, rozhodné a ochotné obraně proti každému, kdykoliv by toho bylo zapotřebí. Chceme poslouchati zákonů, ale nedáme si je diktovatí a nejméně těmi, kteří mají nejvíce příčin chovatí se tiše a mlčetí. Bude-li třeba, dovedeme je zakřiknouti!

Ani však dobře nevíme, jak všichni nepřítelům pomáháme. Ještě z doby válečné máme zachováno své tajné zpravodajství. Jak sillo nás v dobách trudných a těžkých, kdy malovalo nám na okna rakouského žaláře luzné květy svobody, tak otravuje a ničí nás dnes, rýsujíc před navenými očima ráje faty morgany i kletby pekla. Uměle vrženy, chytře vymyšleny a zlobně šířeny, rozrůstají se v národě našem hlavně klamné zprávy a pověsti, jichž cílem jest — porušit důvěru, zakaliti vodu, rozvrátiti autoritu. Pozorujte jen, kterak vznikaly. Jak opatrně počínalo se proroctvím, že republika nemůže dát pánbůh šlešů, protože byl skácen mariánský

sloup«. A jak na věčnou potupu i hanbu národa končí podlými a sprostými útoky na rodinu samotného presidenta. Hle, to je černožlutá reakční maffie při práci. To je však toliko jeden směr a těchto podzemních pokoutných směrů je více. A my všichni naslouchajíce těmto zprávám, hovořice o nich, nevědomky je rozšiřujíce sami nejvíce nepříteli pomáháme. Je nejvyšší čas, aby se někdo ozval mocným hlasem proti tomuto babskému klevezení. — My máme k tomu právo. Užili jsme ho v celé síle sami na sobě při podniknutí sletovém. Co tu bylo pověstí, pomluv, klepů a zrádcování, co vyhrůzek a různých slibů i předpovědí. A co stalo se — zvířezila pravda, poctivost a dobrá vůle. Všechny ty klepy jen na čas otrávil život různým postizeným pracovníkům. — My máme však i povinnost proti tomuto babsství se ozvat. Chceme právo a pravdu, chceme bratrskou a proto voláme všechny lidi dobré vůle v boj proti klepavým babám.

Pryč s tajnými pověstmi, pryč se šuškaním důvěrných zpráv, pryč s klepy, jsme demokraté — všechno na světlo denní a za každým slovem stůj celý člověk. Kdo se pak za slova svá nepostaví — víme, zač ho máme považovati.

Ale jako náš slet a jako řada podniků jiných přes úskalí klepů, tajemných pověstí a nápodvědí vztýčila se v celé kráse a velikosti, také naše republika, přes skřehotání žab, žijících v bažinách reakce, povznesse se vysoko k slávkě.

Obříže, jež se dnes naskytují, a jež se nám zdají býti nepřekonatelnými, nejsou jejími vnitřními obřížemi. Rozhlédněte se jen kolem sebe za hranice. Co vidíte jinde? I v zemích vítězných? Stejný rozvrat, stejný úpadek. Dlouho trvajícím válkou rozevfela se ohromná propast mezi většinou národa a blahobytem. Těch několik jednotlivců, kteří snad vskutku blahobyti mají — nepatří národu, zejména nepatří národu s tradicí bratrskou. Hluboká černá propast leží před námi a my chceme-li, aby naše děti došli blahobytu, aby alespoň jim dobře se vedlo na zemi, nemůžeme jinak, než těžkou, klopotnou, úmornou prací propast tu zasypati, a bude-li třeba i svými zmučenými těly vyplniti. Není to nic platno. Musíme si tuto pravdu říci upřímně do očí. Lhou a šidí, mámi lid lesklými frázemi, kdo slibují něco jiného. Bude dobře jednou u nás, ba snad bude dobře všem lidem dobré vůle na zemi, ale tento ráj není a nemůže být hned naším údělem. Přiliš jsme se od něho vzdálili. Naším údělem jest tvrdá, těžká, ale radostná práce pro lepší budoucnost, příprava tohoto ráje. A my jsme tak šťastni, že pro tuto svoji práci máme i krásný a veliký program.

Pověděl nám o něm ten, kdo nám dal naši svobodu svým lapidárním výrokem: »Tábor, to je program«. Ale tábor to jest zároveň i království boží na zemi, jak o něm snili Táboři. Království boha, jenž je láskou. A proto náš program, náš cíl, naše spása v tomto velikém zápolení a »přehodnocení hodnot« jest v lásce. Jest vedle toho i v rovnosti a bratrství, v práci a svobodě. Ale v rovnosti z lásky, v bratrství z lásky, v práci z lásky a v svobodě z lásky. Proto, bratři, hledáte-li spásu národa, hledáte-li právo a pravdu, hledáte-li rovnost a bratrství, hleďte lásku, rozsevejte lásku, milujte. Neboť »kdybys hory přenášel, lásky kdybys neměl, nic nejšeš«. Mluví k tobě o tom Tábor, jenž jest našim programem, mluví k tobě o tom duch dějin tvého lidu, duch otce a matky a duch těch všech, kdož zhybnuli u Zborova, Terronu i na Pivavě, v žalářích i na šibenicích rakouských i hladem na frontě doma — neboť ti všichni šli za heslem mistra, jenž psal v žalářích, v okovech, očekávaje svoje upálení: Prosím těž, abyste se milovali, dobrých násilím tlačiti nedali a pravdy každému přáli«. To jest jediná pevná směrnice pro nás a všecken lid v příštích bouřích. Jen v jejíh znamení zvítězíme.

Láska. To jest náš prosifedek, jimž chceme dospěti k cíli. Ne diktát' ne násilí, ale láska. Ovšem, ne slovem, ne frází, ale skutkem, činem. Láska, která skýtá pomoc druhu, láska, která dovede odpustit křivdu, zapomenout urážku, která umožňuje cíli i nepříteli. Tyrš o tom opět praví: »Jednomyslnost, co do cíle, různost náhledů, co do prosifedků nikterak nevylučuje, v tom ohledu i stranám volné pole budiž popřáno. Kde není stran, není proto vždy svornosti, nýbrž hustěji netečnost a nerozhodnost. Vzájemná kontrola a závodivost stran věci jen prospěje, ovšem jen tenkrát,

když společný účel se zřetele se nespouští, když strany navzájem se cítí, když jedna druhou za nutný a rovněž oprávněný doplněk pokládáti dovede, když spor s pole věčného na osobní se nepřenese. Tak dovedeme pravdu říci a přece neuraziti a pravdu sněsti a přec si nezadatí.

A celou tuto svoji lásku, celou uvědomnělou a upřímnou sebevýchovu, s ušlechtilou závodivostí i vzájemně kontrolující a neochabující činností přimkněte se k národu, přimkněte k lidu československému. Jeho blaho, jeho štěstí, jeho pokrok a tím i blaho, štěstí, pokrok a rozvoj republiky československé budiž nám příkazem.

Slibme si to dnes ve druhé výročí naší svobody. Slibme si to před tváří všech, pod klenbou nebes, při památce 28. října, je to tak krásně řečeno našimi hesly sokolskými: »Ni zisk, ni slávu!« a »Osoba nic — celek vše!« Nuže za těmito hesly pro blaho lidu, pro svobodu a slávu republiky: »Tužme se! Na zdar!«

Bratři! Sestry!

Výročí nejvýznačnějšího dne našich dějin přišlo.
Čím je 28. říjen 1918?

Lze jej položití na roveň 21. červnu 1621, že jest jeho bratrem, jako den bratrem noci. Tento stal se rozvratem národním, vyvrcholeným pohromou bělohorskou, onen 28. říjen je vyvrcholením všeho úsilí obrození národního.

Stal se tedy tento nezapomenutelný den symbolem svobody a jeho výročí budou slavena, pokud bude národ živ.

Bratři a sestry! Připravte v jednotách oslavu památného dne naší svobody řádně po sokolsku. Rozjasněme své oči při vzpomínce na den ten před dvěma léty, kdy svrhli jsme jarmo rakouského otroctví a volně vydychli.

Předsednictvo Sokolské župy Komenského.

Směrnice pro oslavu 28. října.

Předsednictvo župy učinilo toto usnesení o oslavách 28. října:

1. Jednoty pokusí se sjednati se všemi pokrokovými stranami společné velké tábory pokrokového občanstva. Nepodaří-li se získati všechny strany — kromě české strany lidové (klerikální) — uspořádají sokolské tábory samostatně a pozve se veškeré občanstvo.

2. Táborů zúčastní se Sokolstvo (dorost i členstvo) v šatě občanském s oficiálním odznakem.

3. Pořadatelem tábora jest jednota, činí tedy všechny dispoice toliko zodpovědní činovníci jednoty, kteří také odpovídají za průběh tábora a jej řídí.

4. Všechny tábory buďtež řádně úřadům ohlášeny.

5. Pořadatelé obstarají řečníka z vlastního středu, který přednese řeč upravenou dle místních poměrů a dle připojeného návrhu. V řeči jest se vystříhati narážek na jednotlivé strany politické.

6. Pořad tábora: zahájení starostou, neb náměstkem, řeč, která zde připojena, schválení resoluce, jež budiž přečtena ukončení tábora předsedajícím, zapění obou národních hymen.

7. Tábor konej se dle místních zvyklostí dopoledne, neb odpoledne na význačném bodě města, nekoliduj však s tábory politických stran pokud jest to ovšem možno.

8. Budiž působeno k tomu, aby k oslavě 28. října nikde nebyly pořádány tancovačky.

9. Bude-li v podvečer slavnosti něco pořádáno, pak jest nejlépe na místě tělocvičná akademie se sokolským pořadem a sokolským proslovem. Podobná akademie budiž čistě sokolskou s přístupem veřejnosti.

10. Ve všech jednotách budtež uspořádány proslovy před šikem na thema resoluce, po případě na jiné thema se vztahem k 28. říjnu.

Resoluce ku dni 28. října 1920.

Sokolstvo župy . . . . . (a občanstvo . . . . . shromážděné na táboru dne 28. října 1920 na . . . . . vzpomíná druhého výročí dosažení národní svobody a posílá svůj upřímný pozdrav i dík těm, kteří se o ni zasloužili.

Republika československá po dvou letech svého trvání má svoji moderní demokratickou ústavu. Státními zákony zaručena jest občanská i politická svoboda a rovnost všech občanů státních, jakož i možnost upravit zákonnou cestou život ve státě i život státní dle vůle lidu. Opírajíce se o tuto skutečnost, prohlašujeme siavně, že jsme ochotni hájiti ústavu, zákony a pořádek na ni spočívající všemi prostředky a proti každému.

Neuzavíráme se žádnému pokroku, žádným opravám v kterémkoliv směru, nedopustíme však, aby vznikaly jinak, než cestou ústavní. Zejména postavíme se rozhodně vždy proti každému omezování svobody občanské, ale stejně i diktátem a proti každému pokusu všem snahám reakčním.

S lítostí pozorujeme, kterak ti, kdož nejméně přispěli k naší svobodě národní, nejvíce posuzují a odsuzují dnešní stav naší republiky a povznášme hlasu svého, abychom důrazně varovali každého jednotlivce před podříváním vážnosti a autority státní.

Republika československá stojí na počátku své vývojové dráhy, slibující zdárný rozvoj a život její. Obtíže, jež se vyskytují jsou součástí poválečného stavu celého světa. Není příčiny k malomyslnosti a zoufání. Ne pochyb a útoků, ale víry a lásky jest třeba. Víry o mravní schopnosti a duševní výspělost lidu československého a lásky k sobě, k svobodě i k republice. Na těchto podkladech pracujíce, chceme ze všech sil přispěti k rozvinutí všech i individuálních vlastností národa československého, k povznesení jeho tělesné, duchovní i mravní úrovně, k uplatnění zásad bratrské lásky, jež jest naší národní tradicí, v životě veřejném. Milovati se, druh druhu pomáhati, v odpůrci ctíti člověka, šetřiti a ochraňovati zákonů i přispívati k všeobecnému rozvoji národnímu — toť naším prostředkem, cílem pak svobodná, mocná a šťastná republika československá i každý jednotlivec v ní.

K tomu nás zavazuje 28. říjen, k tomu nám dopomáhej národní duch, duch našich dějin, naší revoluce, duch čet táborských i M. J. Husa, jenž k nám volá:

Milujte se, dobrých násilím tlačiti nedejte a pravdy každému přejte!

Slavnosti Komenského.

Bratři! Sestry!

Dne 15. listopadu 1920 uplyne 250 let ode dne, kdy v Amsterdamě skonal veliký učitel národů — Jan Amos Komenský. Sokolská župa naše nese jméno tohoto velikána — v našem kraji stála jeho kolébka. Jest žádoucí, abychom si všichni všlípili v paměť jeho vznešené myšlenky. Po celý život slovem i činem obracel pozornost národů ku vzdělání svých členů bohatých i chudých jako k jediné cestě, která vyvede lidstvo z temného labyrintu světa do království lásky a pokoje. Očekáváme, že každá vaše jednota se postará, aby znalost o životě a díle vlastního našeho rodáka pronikla do nejširších vrstev a vzbudila u všech občanů živou touhu po mravní dokonalosti a užitečném vědění. Jednotám ukládáme za povinnost v den ten připomenouti svému členstvu před šikem i občanstvu veřejnými přednáškami význam Jana Amosa Komenského pro náš národ i lidstvo veškeré.

Předsednictvo sokolské župy Komenského.

Rozdělení župy.

Předsednictvo Č. O. S. upozornilo před sletem všechny župy, že dělbu jich území po případě vznik nových žup nelze uskutečnit v době sletové. Na valné hromadě župní projednáván byl pak návrh jednoty břeclavské o zřízení nové župy na jihu Moravy rozdělením župy Komenského, Rastislavovy a Hanácké.

Po sletě nastala příležitost ku rozdělení župy přikročiti a župa vyzvala jednoty v čísle 8. >Věstniku župního<, aby podaly svá přání v této věci předsednictvu župnímu do konce měsíce září t. r. Na tuto výzvu župy odpověděla pouze jednota břeclavská a střílecká. Ostatní jednoty župy naší v této důležité otázce úzce všech jednot se dotýkající, zachovaly úplnou passivitu a župě vůbec neodpověděly.

Na společnou schůzi žup dne 10. října t. r. v Brně konanou přišla župa bez jakéhokoliv materiálu rozdělení župy a navrženo bylo zde pro naši a novou břeclavskou župu následující sestavení župní:

Župa Komenského:

Bojkovice	Hradiště Uherské	Luhačovice
Bzová	Halenkovice	Lipov
Bzenec	Hluk	Milotice
Buchlovice	Komná	Malenovice
Babice	Koryčany	Město Staré
Blatnice Velká	Kožušice	u Uh. Hradiště
Bohuslavice u Kyjova	Kunovice	Nivnice
Brod Uherský	Kyjov	Nedakonice

Napajedla	Újezd u Luhačovic	Hradčovice
Nová Ves u Uh. Ostr.	Vracov	Velehrad
Ostroh Uherský	Vlkoš	Temnice
Písek u Bzence	Velká	Leskovec
Polešovice	Veselí n. M.	Mouchnice
Slavičín	Vlčnov	Bránkovice
Strážnice	Veletiny	Lovčice
Střílky	Záhorovice	Otrokovice
Šardice	Žadovice-Kelčany	Břežnice
Svatobořice	Havřice	Valašské Klobouky

Župa Břeclavská:

Brumovice	Vrbice	Tvrdonice
Čejč	Bilovice	Týnec
Čejkovice	Hustopeč	Hrušky
Dambořice	Lanštorf	Mor. Nová Ves
Diváky	Mikulov	Mikulčice
Klobouky	Podivín	Těšice
Kobyli	Rakvice	Prušánky
Krumvíř	Šakvice	Lužice
Lovčičky	Uhřice	Dol. Bojanovice
Mokrůvky	Dobré Pole	Poddvorov
Němčičky	Cvrčovice	Hodonín
Pavlovice Velké	Břeclava	Rohatec
Polehradice	Poštorná	Dubňany
Mutěnice	Lanžhot	Ždánice
Bořetice	Kostice	

Jelikož otázka tato úzce s životem našich jednot souvisí a se jich přímo dotýká, župní předsednictvo přece by rádo slyšelo úsudek jednot o rozdělení resp. o přidělení jednot té které župě.

Obrací se proto ještě jedenkrát na správní výbory jednot, aby o otázce této v nejbližší schůzi porokovaly a župě svá přání ještě do valné hromady župní (mimořádné) oznámily.

Zpráv z jednot potřebuje župa nevyhnutelně ku hladkému projednání věci na mimořádné valné hromadě.

Garanční fond sletový.

K finančnímu zabezpečení sletu VII. sebrán byl Sokolstvem garanční fond ve výši 2 $\frac{1}{2}$ mil. Kč, který zůstal Č. O. S. nepoužit. O určení těchto peněz dosud nebylo rozhodnuto, mají-li se členstvu vrátit či nikoliv. V poslední době vyskytlo se přání, aby garanční fond členstvu vrácen nebyl, nýbrž aby těch peněz určeno bylo ku zbudování sokolského stálého stadionu, aneb Tyršova sokolského domu. Obého jest Sokolstvu třeba i stadionu i domu Č. O. S. toť nesporno, máme se rozhodnouti sami o účelnosti určení peněz garančního fondu.

O stadionu soudíme, že je to podnik všenárodní, jen za součinnosti státu a města Prahy uskutečnitelný, neboť náklad jistě by při dnešních cenách vyžadoval 50 milionů Kč.

Tedy sokolský dům Tyršův, v němž by naše sokolská organizace našla své viditelné středisko-vlastní krb pro vzdejší život Sokolstva.

Ohledně určení garančního fondu mají rozhodnouti jednoty samy a žádá tedy Č. O. S. o získání informací od žup.

Předsednictvo župy naší doporučuje jednotám svým vysloviti se pro návrh, aby záruční fond sletový byl věnován pro vlastní budovu Č. O. S. — pro vlastní naše dobro — Tyršův dům Sokolstva.

Která z jednot učiní počátek? Abychom si již dlouho nefíkali: Jiným pomáháme, sami sobě pomoci nedovedeme! -

Rozhodnutí své sdělte župě co nejdříve a vysvětlíte svému členstvu, že peníze sebrané a jednou darované dává členstvo sobě — svému národu!

Očekáváme, že každá jednot sokolská tuto důležitou otázku na nejbližší schůzi správního výboru projedná.

Bratří! Věnujte administračním zprávám župního předsednictva v tomto »Věstníku« uveřejněným pozornost tu nejbedlivější — projednejte naléhavé otázky župní v nejbližších schůzích svého správního výboru a o usnesení svém zpravte zavčas župu.

Volné návrhy k mimořádné valné hromadě připravte a hlase župě předem. Ustanovte již nyní bratry a sestry pověřené k účasti valné hromady

»Na zdar!«

Předsednictvo župy.

	<p>Sokolské plakáty a pozvánky == dodává promptně == První česká knihtiskárna == v Kyjově. ==</p>	
---	--	---

Vydáno nákladem »Sokolské župy Komenského«. Za redakci a administraci zodpovídá župní jednatel br. Karel Vacík, dirigent Moravsko-slezské banky v Kyjově. Tiskem První české knihtiskárny v Kyjově.